

**Schriftlezing:**

Johannes 1 : 35 - 46

**"VOLGEN(DE) . . ."**

DOOR KLAAS DE BOER

Is het u in de Schriftlezing opgevallen dat in dat eerste hoofdstuk van Johannes een paar keer "de volgende dag" wordt genoemd? De dag die erop volgt. Is dat nu zo bijzonder? Ja. Ze hebben net meegemaakt dat de Here Jezus gedoopt is door Johannes de Doper. En ze hebben die duif zien nederdalen en die stem uit de hemel gehoord: "Deze is Mijn geliefde Zoon..." Ze hebben in feite een klein voorproefje gehad van Pinksteren. Ze hebben die duif, het teken van de Geest, gezien. En ik neem aan dat ze daarover nagepraat hebben die hele dag en die hele nacht erop volgend. En dan schrijft Johannes: "De volgende dag..."

Nu, de volgende dag kan je soms benauwen. Daar kun je als een berg tegenop zien. Ik weet dat sommige leerlingen bij ons op school als een berg tegen bepaalde examens hebben opgezien: "Morgen, de volgende dag moet ik dat weer doen."

Maar deze volgende dag is iets heel bijzonders geweest, want toen kwam Jezus Zelf. Het staat er dus niet zomaar "De volgende dag". Nee, wij mogen weten dat wij nog heel veel volgende dagen mogen hebben als we gezond blijven. En je mag weten dat bij al die volgende dagen de Here Jezus Zelf zegt: "Ik ben met je alle dagen tot aan de voleinding der wereld." En wat gebeurt er dan? Dan komt Jezus. Jezus, die altijd Dezelfde is. Jezus, die nooit verandert. Hij is met je alle volgende dagen.

En die volgende dag rondom tien uur in de morgen gebeurt er iets heel bijzonders. Jezus komt twee mannen tegen: Johannes en Andréas. En als Johannes de Doper Jezus ziet klinkt het: "Zie het Lam Gods." En dan gebeurt het. Die volgende dag volgen ze Jezus. Ze mogen Hem zien van aangezicht tot aangezicht. Ze mogen kijken in Zijn liefdevolle ogen. En ze mogen de stem horen, waar de eeuwige liefde uit spreekt.

Jezus vraagt: "Wat zoek je?" En enigszins schuchter zegt Andréas: "Meester, waar houdt u verblijf?" "Kom maar," zegt Jezus, "dan zul je het zien." En die dag blijven ze bij Jezus in de stilte. Dat zal wat geweest zijn: in de stilte Jezus ontmoeten! Ze mogen vragen wat ze willen. Ze krijgen antwoorden. Ze mogen hun verwachtingen uitspreken en ze krijgen respons. Jezus spreekt goddelijke woorden en dan word je stil. Dan krijg je het verlangen om Hem te volgen. In de stilte wordt Gods Woord nog het meest verstaan. En dat stille moment is nu het keerpunt geworden in het leven van Andréas. "Jezus is mijn Redder. Jezus is mijn Heiland." En hij heeft in zijn verdere leven laten zien dat dat leven achter Jezus aan niet ophoudt en dat dat licht niet gedooft kan worden door leed en pijn. En Johannes heeft laten zien dat het niet gedooft kan worden door de eenzaamheid die hij op Patmos heeft ervaren. En Andréas heeft laten zien dat zelfs de dood hem niet kon scheiden van de liefde van Christus. Als je Jezus volgt, heeft dat volgen altijd consequenties.

Kent u de geschiedenis van Andréas? Ik reed net door Amsterdam heen en dan zie je in het wapen van Amsterdam drie kruisen: Andréaskruisen. En af en toe heb ik in Amsterdam ook nog wel eens dat ik

achteruit rij tegen zo'n Amsterdammertje aan. En dan kost dat weer mijn bumper. Andréaskruisen... En dan weet je dat dat toch wel iets bijzonders heeft.

Ik heb het eens een keer nagezocht: wie was nu die *Andréas*? Nu, zijn naam betekent *de mannelijke*. Dus in gedachten zie ik een kerel, een grote vent, die daar woonde in dat dorpje, dat stadje daar in het noorden van Israël. Het ligt aan het Meer van Genésareth, het Meer van Galiléa. Hij was van beroep visserman en in kleine scheepjes ging hij op zoek om vissen te vangen. Van die grote vissen. Ze worden nu nog wel gevangen en men noemt ze Petrusvissen. En dan weet je dat in datzelfde dorpje vier van de discipelen van de Here Jezus woonden en dat ze daar ook hun bedrijf hadden: Jacobus en Johannes, Petrus en Andréas. Dat waren vakbekwame visserlui. Eenvoudige mensen met een warm kloppend hart. Mensen op zoek, mensen die vissers van mensen zijn geworden.

Dan hoor je zo in één keer die schreeuw, die kreet van Andréas: "We hebben Hem gevonden, de Messias! We hebben het Licht gevonden en het is in ons leven niet meer donker." En wie het Licht ontvangt, ja, lieve mensen, die wordt zendeling. En zo werd Andréas een gezondene in de wereld.

Hij was erbij toen de Here Jezus rondging en die schare zag, die Hij eten moest geven. Dan is het Andréas die met dat jongetje komt: vijf broden en twee vissen. Hij ziet dat die hele schare van al die duizenden verzadigd wordt. Hij ziet het: dat is brood voor het hart. En hij was erbij toen de schoonmoeder van Petrus ernstig ziek werd en door Jezus van koorts werd genezen. Het heeft een diepe indruk in zijn leven achtergelaten. En hij was erbij toen de Here Jezus in de synagoge leerde. Hij heeft de woorden uit Zijn mond als het ware gegeten en gedronken.

Hij was erbij toen ze de wereld ingestuurd werden, twee aan twee: "Laat maar zien wat je drijft." En heel erg schuchter was die visserman aan het werk gegaan. Hij was erbij toen de Here Jezus vertelde over het einde der tijden en over de verwoesting van de tempel. En hij heeft met een beetje ongeloof geluisterd. Hij heeft ook nog gevraagd: "Wanneer zal dat geschieden?" Vraagteken. Hij was het die voor het eerst niet-Joden aansprak en in aanraking bracht met Jezus. De heidenen horen er toch bij?

Andréas... Hij was erbij toen Jezus gekruisigd werd. Hij was erbij toen Jezus naar de hemel voer. En hij was erbij toen die lege plaats van Judas vervuld werd. Hij was erbij toen ze de opdracht kregen: "En nu gaan we de wereld in! Nu gaan we echt Jezus volgen, Jezus verkondigen." Zo zijn ze de wereld ingegaan als brengers van de Goede Boodschap. Andréas is een visser van mensen geworden. Hij is in Griekenland geweest. Hij is zelfs in Schotland geweest. En daarom zie je in Schotland nog steeds dat Andréaskruis in de vlag. Verkondiger van het Goede Nieuws, de Goede Boodschap. En Hij heeft ontdekt dat de woorden van Jezus waar waren.

De ongewijde geschiedenis vertelt over zijn werk en over zijn daden en over zijn kracht om te evangeliseren. Ja, hij is gestorven als martelaar. De enige discipel van Jezus die niet als martelaar is gestorven, is Johannes. Die is heel oud geworden en verbannen geweest naar dat kleine eilandje Patmos. Maar Andréas werd gevangen gezet omdat Maximilla, de vrouw van de landvoogd Egeüs tot geloof was gekomen. Ze had tegen haar man gezegd: "Ik heb nu iemand gevonden die mijn hele leven heeft veranderd." En dat was Jezus. "Hoe ben je daaraan gekomen?" "Dat heb ik van Andréas gehoord." En dan wordt Andréas gevangen gezet en wordt later gekruisigd op een kruis in de vorm van een X. Dat wordt het Andréaskruis. Hij wordt als het ware uitgerekt. En in de ongewijde geschiedenis staat dat toen het zo ver was dat zijn lichaam knapte, het bloed een meter naar boven sprong. Zo stierf hij... Maar hij bleef getuigen van Jezus, zijn Heiland.

Ik moet nog vaak denken aan dat Andréaskruis. Andréas, gestorven voor zijn Heiland. Zo kwam hij Thuis. En daar viert hij de bruiloft van het Lam mee. En dat Andréaskruis (X) is nog steeds de afkorting van Christus. Gestorven voor zijn Meester. Andréas, martelaar. In Schotland eren ze hem nog steeds. Ook in de vervolgde kerk van Rusland kende men vroeger Andréas.

Misschien dat ik vandaag die vraag wel aan u moet stellen: Bent u nu ook zo'n Andréas? En jij? Durf je ook voor de Here Jezus uit te komen? Echt? Wil je ook gezonden worden in de wereld?

O ja, sommige mensen zeggen: "Dat hebben de mensen buiten Nederland wel nodig." En dan denken ze aan heel veel landen buiten Nederland waar nog steeds het evangelie verkondigd wordt. Ik hoef toch niet naar Verwegistan? Nee, dat hoeft niet.

Misschien dat je wel heel dicht hierbij moet beginnen en dat je dat van die Andréas moet leren. Want waar begon Andréas? Die begon niet helemaal in Schotland, welnee, dat was later zijn taak. Hij begon heel dichtbij: hij ging naar zijn eigen broer. Hij ging naar zijn eigen broer Petrus en hij zei: "Simon, ik heb gevonden wie wij zoeken." En dan brengt hij zijn eigen broer bij Jezus.

Als hij dat nu eens niet had gedaan? Als hij dat nu eens een keer had laten lopen? "Och, laat Petrus maar lopen, laat Simon maar gaan." Nee, hij begint heel dicht bij in zijn eigen omgeving. Misschien dat we dat van Andréas moeten leren. Dat je heel dichtbij in je eigen gezin, in je eigen buurt, in je eigen koor, in je eigen gemeente moet vertellen wat de Here Jezus je heeft geleerd. De kennissen in de straat, laat ze maar weten en laten ze het maar horen en ga maar met ze mee. Ga maar aan het werk.

Het is net als een steen in het water gooien. Dan zie je allemaal kringen. Wij maken ons heel druk om die verste kringen, maar Andréas leert ons: heel dicht bij. Want als die steen valt, dan zie je spetters water naar boven gaan. Daar moet je zijn. Dat is het belangrijkste.

En wat hoor je dan? Dan zie je Andréas gaan en hoor je Johannes nog roepen: "Zie het Lam Gods." En dan wordt er verwezen naar Jezus. Zie het Lam Gods. Met die opdracht wil ik u naar huis laten gaan. "Kom en zie..." De volgende dag... Nee, misschien niet wachten tot morgen. Vandaag de Here Jezus volgen! Volgen, een prachtig woord.

En Jezus roept nog steeds. Hij helpt en is met ontferming bewogen. Hij roept ook nu nog. Hij roept ons allemaal: "Kom toch tot Mij." Jezus volgen is wandelen in het licht. "Ik wandel in het licht met Jezus en dat donkere dal ligt achter mij." Ik heb het Licht der wereld gevonden. Zie, het Lam Gods is geworden de Leeuw uit Juda's stam.

De Joden kenden natuurlijk het Lam Gods. Ze wisten van dat kleine lammetje dat geslacht werd. Dat bloed werd opgevangen en dat werd gesprenkeld over het reukofferaltaar en dat werd ook, toen de ark daar nog stond, gesprenkeld over het verzoendeksel. Dat had een hele diepe betekenis: het verzoende de zonden en de schuld van de mensen. Zie het Lam Gods: Jezus die onze schuld gaat wegnemen. Johannes zegt later in Openbaring: "Wij zijn gekocht en betaald met bloed." En dan ziet hij in de hemel een Lam, staande als geslacht.

Ja, wij willen niet graag over zonden praten, maar dat bloed van het Lam dat bedekt het. Alle verkeerde dingen in je leven worden bedekt door het bloed van het Lam. En de volgende dag? De volgende dag... kwam Jezus. En wat horen ze dan? Zie het Lam Gods...

Die volgende dag is nu aangebroken. De volgende dag met Jezus. "Kom en zie," zegt Jezus. "Ga maar met Mij mee. Ga maar met Mij op weg, maar je moet wel de handen uit de mouwen steken. Niet praten over hulp, maar echt behulpzaam zijn." Echt je toevertrouwen aan Hem. Dan ga je het Lied van het Lam zingen. Dan ga je staan bij het koor aan de glazen zee. En dan mag je het werk volbrengen van Jezus Christus, je Heiland.

Daarom, Nieuw Rotterdams Ensemble, blijven zingen! Daarom, gemeente, blijven verkondigen, blijven spreken! Misschien dat je het niet durft, maar dan mag je op de leerschool van de Here Jezus. De Here Jezus Zelf zegt: "Ik zal het je leren." En je krijgt een belofte mee: "Ik ben met je." Er wordt aan je gevraagd: "Kom en zie." En wat zie je dan? De Here Jezus Zelf. Je ziet dat Hij aan het kruis ging voor

jouw schuld en je ziet dat Hij de lasten heeft gedragen om jou te redden en Hij vraagt aan je: "Wil je Mij volgen?" De volgende dag... En ze volgden Jezus.

Nu wij, wat doen wij? Volgen, verkondigen, met Jezus één zijn? Dat kan. Misschien dat je zegt: "Ik durf het niet. Ik kan het niet." Dan zegt de Here Jezus: "Ik zal het je leren. Leer dan maar vrijmoedig te spreken, want je krijgt de kracht van de Heilige Geest. En je wordt er zelf beter van." Jezus zegt de volgende dag: "Kom en zie." "Meester, waar houdt U dan verblijf?" "Kom maar mee..."

En ik wens en bid dat van alle mensen vanmorgen uit de Petruskerk en van alle mensen vanavond uit de Christus Triumfatorkerk gezegd mag worden: "De volgende dag... En ze volgden Jezus." Dan ben je onderweg en kom je Thuis. Met een opdracht: spreek maar over de dingen die je bezighouden. Spreek maar in geloof! Leer ons, Heer, vrijmoedig spreken over Uw verlossend werk. Amen.